

legang ikke bør gives for Børn, der ved Prøven i Skolen ere befundne utilstrækkeligt under-
viste, og at ved Udeblivelsen fra Prøven uden
bevislig, uovervindelige Hindringer Fritagelsen
skal ophøre, saa vil det idetmindste blive noget
strengt, dersom det skal forstaaes saaledes, at
det gjælder for bestandigt, og at Barnet ikke
siden, naar det er blevet godt undervist en
Tidlang, kan blive fri for at komme i den of-
fentlige Skole, eller ogsaa blive fri, naar For-
ældrene, strax efterat det er blevet befundet,
at Barnet ikke havde den fornødne Kundskab,
kunde gjøre en eller anden Foranstaltning til
dets Underviisning ved Huuslærer eller paa
anden Maade, saa at derved Underviisningen
tilstrækkelig blev betrygget, eller i alt Fald
blot kunde behøve Control, medens det derimod
ikke var nødvendigt, at Barnet gik i Skolen.
I en vis Henseende synes Fordringerne vel at
være lempeligere efter dette Forslag end efter
Skoleanordningerne af 1814, nemlig forsa-
avidt som der efter Forslaget ikke i Almindelg-
hed behøves Skoledirectionens, men, naar Bar-
net endnu ikke er 12 Aar gammelt, kun
Skolecommissionens Beslutning om, hvor-
vidt der bør tages tiltag med Hjemme-
underviisningen; men i Gjærningen er denne
Forfjæl ikke betydelig; thi Skoledirectionen
skal, som Anordningen antyder, dog handle
efter indhentede Oplysninger fra Skolecom-
missionen, og det er altsaa fornemmelig dog
Skolecommissionen, hos hvem Spørgsmaalets
Afgjørelse beroer. Naar Anordningerne have
sagt, at Skoledirectionen efter indhentet Op-
lysning fra Skolecommissionen skal afgjøre
det, saa er dette sagt, fordi der muligen kunde
være en meget sløv Skolecommission, som vilde
see for meget igjennem Fingre dermed, naar

ikke Skoledirectionen havde Leilighed til at
gribe ind deri. Man kunde ogsaa tænke sig,
at Skolecommissionen kunde under visse For-
hold ønske, ei selv at kunne give Tilladelsen;
men indskyde sig under, at den hørte under
Skoledirectionens Afgjørelse; thi man vilde
gjøre større Fordringer til dens Indrømmelse,
naar den var besjætt til selv at afgjøre Sæ-
gen. Hvad den Bestemmelse, der er fore-
slaaet i § 2, angaaer, saa er vistnok den
Tanke, der ligger til Grund derfor, rigtig, og
for en stor Deel gjælder i Virkeligheden det,
som denne Paragraph foreslæaer; men om Bes-
temmelsen, just saaledes formuleret som her,
vil være aldeles hensigtsmæssig, kan være
megen Tvivl undertastet. Jeg skal, forsaavidt
den ærede Formand i Udvalget har yttret, at
Pløiefrierne under de nærværende Forhold
ikke ere saa nødvendige, som paa den Tid, da
Skoleanordningerne udfom, bemærke, at der er
indkommet Forslag til Ministeriet, som gaae ud
paa, at Pløiefrierne ialmindelighed skulle af-
stafes, og at man derom har indhentet Skole-
commissionernes Betænkninger; thi det fore-
kom ogsaa mig, at der i de nærværende For-
hold, navnlig i den Maade, hvorpaa der nu
pløies, kunde være nogen Anledning til For-
andring i denne Henseende; men den store
Fleerhed af Skolecommissioner har paa det
Indstændigste fraraadet dette, og, efterat jeg
har gjort mig bekendt med de Betænkninger,
som derom ere indgivne, troer jeg ikke, at en
saadan Forandring kan indrømmes, undtagen
maaskee for ganske enkelte Districters Bedom-
mende, hvorimod det i de allerfleste Districter,
navnlig i Jylland, vil være meget betænkeligt
og isærdeles vil opvække megen Uvillie,
hvis Pløiefrierne ophævedes.